

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. M.**, bytom P., t. č. Ú., proti žalovanému **Ústavu na výkon väzby Leopoldov**, Gucmanova 19/670, Leopoldov, o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 939242/1–2009 zo dňa 26. júna 2009 a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 02. decembra 2010, č. k. 14S/6/2010-59 takto,

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave z 02. decembra 2010, č. k. 14S/6/2010-59 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) zastavil podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie o žalobe žalobcu, ktorou sa tento domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 939242/1–2009 zo dňa 26.06.2009, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie o uložení disciplinárneho trestu č. 939242/1–2009 zo dňa 23.06.2009 a sťažnosť obvineného zamietol. Rozhodol tak po tom, čo uznesením, č. k. 14S/6/2010-22 zo 16. februára 2010 žalobcu vyzval na doplnenie žaloby o predloženie plnomocenstva udeleného advokátovi, po tom čo uznesením, č. k. 14S/6/2010-39 zo dňa 22. apríla 2010 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 08. septembra 2010, sp.zn. 2Sžo/196/2010 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov a neustanovil mu zástupcu z radov advokátov a uznesením z 12. októbra 2010, č. k. 14S/6/2010-54 ho opätovne vyzval, aby v lehote 10 dní od doručenia

tohto uznesenia doplnil žalobu tak, že predloží súdu plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v tomto konaní, pokiaľ sám nemá právnické vzdelanie.

O náhrade trov konania vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo, čo odôvodnil poukazom na ustanovenie § 2501 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 250h ods. 2 OSP a § 146 ods. 1 písm. c/ OSP.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie namietajúc, že v danej veci nemusí byť zastúpený advokátom, nakoľko z materiálneho hľadiska je uloženie disciplinárneho trestu vo výkone väzby rozhodnutím o priestupku obvineného. Poukázal na to, že i keď pojem priestupku nie je v ustanovení § 250a OSP definovaný, treba ho vykladať tak, aby v skutočnosti zahŕňal konania, ktoré síce nie sú priamo definované ako priestupky, avšak svojou povahou priestupkami jednoznačne sú.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 246c OSP s poukazom na ustanovenie § 212 ods. 1 OSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 250a OSP žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Požiadavka, aby žalobca, ktorý nemá právnické vzdelanie, bol zastúpený advokátom, vyplýva z toho, že v rámci správneho súdnictva sa preskúmava zákonnosť rozhodnutia, to znamená, že nároky na právne zdôvodnenie žaloby sú výrazne vyššie. V zásade sa tým zamedzuje podávaniu bezdôvodných alebo právne nepodložených žalôb.

Výnimky z povinného právneho zastúpenia určuje zákon. Tieto výnimky sú opodstatnené sociálnymi hľadiskami a nárokmi a napokon aj citlivou problematikou azylu a nárokov spojených s azylom (zákon č. 480/2002 Z. z. o azyle) a pokiaľ ide o priestupky o ktorých do 31.03.2005 rozhodovali okresné sudy, boli dané aj funkčnou príslušnosťou v správnom súdnictve.

Ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „priestupkový zákon“) definuje priestupok ako zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je **za priestupok výslovne označené v zákone o priestupkoch alebo v inom zákone**, ak nejde o správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov alebo o trestný čin.

Z uvedenej definície je jednoznačné, že disciplinárne previnenie za porušenie povinností uvedených v ustanovení § 30 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov nie je priestupkom a nemôže ním byť ani pri extenzívnom výklade tohto ustanovenia, keď takýto výklad vzhľadom k ustanoveniu § 2 ods. 1 priestupkového zákona nie je ani prípustný.

Za týchto okolností bolo potrebné napadnuté rozhodnutie krajského súdu považovať za vecne správne, a preto odvolací súd toto rozhodnutie podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c OSP, keďže žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol a žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková